

ТОВАРИШ РОБОКРИ! Пишіть до своєї сторінки в газеті, з майном, лісів, залізничної, фабричної і всіх організацій. Пишіть з усіх усюдів і про все!

Сторінка Робітничих Кореспондентів

ТОВАРИШ РОБОКРИ! Пошлюйте свою газету між робітниками в фабриках! Зробіть свою сторінку справжньою трибуною справжнього робітничого трудового масу!

РОБІТНИКИ ВЖЕ БЕРУТЬСЯ САМІ ДО НЕЛЮДЯНИХ БОСІВ

Ошава, Онт.

На позасудовий схід від Сім-ко-стріти, недалеко від публичної школи в Ошаві побудували нову фабрику, де виробляють бомпи до автомобілів. На ту фабрику числили усі безробітні, яких тут зареєстрували понад одна тисяча з половиною. Майже увесь час розбудови тієї фабрики сиділи безробітні під мурами й очікували босового милосердя на прийнятті їх до праці.

Однак, боси й дивитися не хотіли в той бік, де вистоявали цілими місяцями безробітні під мурами фабрики. Вони спровадили робітників аж з Генаваки на місцеву роботу. Стали вони до роботи. Компанія натиснула на їх за снід ан системом, заставила їх ще працювати по 10 годин за один або один з половиною доларом, так що вони не могли бути заробити навіть на свій прожиток і покинули працю та повідали навал до своїх місцевостей. Згадати ще снід, що не мали бути фахівці оті робітники, що їх спровадили компанії.

Та після їхнього вильоду компанія не дуже то журилася. Вона завжди приймає звичайних робітників до праці, таких тих самих, що вистоявали під мурами фабрики. Якось одного дня бос прийняв невеличке число робітників й ті втіра-

ли на місцеву роботу. Однак, й ті робітники на такій роботі теж не могли бути витримані довго. За 10 годин важкої праці вони заробляли всього по 60 центів.

Боси прийняли знов нових робітників. Вони вперше почали давати тим робітникам перший тиждень так званій дев'ять дорк, а потім вони мали перейти на місцеву роботу. Ми пішли до роботи, а було нас 10. Нам дали виробити всього дві ночі по 10 годин і сказали забратися. Між нами було 5 англійських робітників. Вони страшно обурилися на таке поведіння босів і кинулися на його та трохи добре погартали. Бос вивірився й втік.

Ті робітники скупилися коло офісу й живо між собою прощось говорили, проклинаючи босів. За кілька хвилин того самий бос знов переходив попри отих робітників і вони вступили почали йому числити роботу та проклинали його босівське поведіння з безробітними. Бос вдарив вивірився від них і втік.

Після того один робітник приступав до мене й говорив, що ота доржівська сист-ма снід ан ще скоріше збільшувала робітників і вони снідою заставляли пави повинуватися трудним і повини їхні накази. Так воно й буде!

А. П.

ХАЙ ЦЕ БУДЕ ВИПИСАНЕ НА ШУФЛЯХ РОБІТНИКІВ АЛБЕРТИ

Вінніпег, Ман.

Нещастя, яке трапилось мені, коли я працював на залізній дорозі в Алберті, нехай послужить за науку тим робітникам, що беззакомлено це з албертійським законом різкокодування.

Я працював на стійтенку в Корпорейшн, в Алберті і там подивився (дистанс репорт). Лікар в тім містечку дав мені лист до шпиталю в Дромгетер, щоб там зробити мені операцію. З цим листом я пішов до лікаря, щоб він дав мені рецепт лікаря дав мені нас до Вінніпегу. Я, не знаючи законів, прийшов до Вінніпегу, був три тижні в шпиталі і ось вже

третій тиждень як я опустив шпиталь та ще нездоровий. Коли я написав до Компенейшн борду в Алберті по відшкодування, мені прислали такий уривок з їхнього закону:

— Секція 39, суб-секція 1: "Колі робітник, якому надається відшкодування, опустив шпиталь Алберту, трапляється право на відшкодування, хіба що він дав наперед дозвілля на вилід від Компенейшн борду."

Оця суб-секція повинна бути написана на шуфлях робітників Алберті, щоб ті робітники, які там працюють, об'язково згадали собі оцей закон.

Тимко Дереворіт.

КАНАДСЬНІ ПЕТЛЮРІВЦІ ХОТІЛИ Б ВЩЕПИТИ НЕНАВИСТЬ ДО ПОЛЬСЬКОГО РОБІТНИКА

Глейс Бей, Н. С.

Петлюривці докочне намагалися вщепити в українських трудящих ненависть до польських робітників. Щоб відвернути увагу укр. робітників і білоруських фермерів від себе, як спанільних класових ворогів, що стоять на послугах феодального власника й поневолення, петлюривці намагалися розламати братівничу єдність, як це вони вже зробили у свої олівійній на землях Радянського й Західної України.

Зараз війни ще немає, але її готують прискорено імперіялістський світ. В першу чергу підготовка війни екверена проти трудящих Радянського Союзу. Готують воєнну зброю на

СРСР, готують громадську думку вже наперед до тієї війни за допомогою преси, літератури й казого слова по усеїх містечках, що їх раз у раз стелють буржуазні нарті.

Однак робітничая преса виспалає оті повсящодні плани імперіялістських атажків та їхніх агентів і готує зі свого боку тривий маси до відпичи, то протривати на класового ворога. Трудящі маси відуть одним босним фронтом в наступ на поліцій капіталу. Й хоч петлюривці силкуються щоб те вістри класової боротьби між ними українських пролетаріят, еквервати проти польського ролітика, це чорне діло їм не вдається.

Польський робітник вже самий заван на своїй шкурі пачування своїх рідних властувачів так само, як це ще пам'ятають українські трудящі Західної України своїх УНДО-петлюривських угнтячів з часів повсюдної боротьби. Польський робітник, хоч і є імперіялістська Польща, тіває а неї у далекій світ, щоб врятувати себе й рідню свою перед головною смертю. Значить, польський робітник бачить, що ота фашистська Польща не дає й не дасть йому ніякої польски в життю, й той самий робітник повстав проти панської Польщі

так само, як інші трудящі, яких уярмиває фашистська рука польської шляхти. Польський робітник рама в рама з усім пролетаріятм Польщі веде зараз гостру класову війну за визволення хусого пролетаріату з лабет польського фашизму, за встановлення робітничо-селітської Польщі. Оту саму боротьбу там на землях Західної України поспирають українські й польські трудящі Канади і її зводять об'єднанням фронтом проти класового снілого ворога у себе тут в новому краї, Канаді.

Д. М. С.

МИНАЄ 10 РОКІВ НАШОЇ ОРГАНІЗАЦІОННО-ОСВІТНЬОЇ ПРАЦІ

Торолла, Онт.

Ми святкуємо 10-ті роковини Укр. Роб. Дому. Хочемо по-тишсь думкою з читачами "Укр. Роб. Вістей" про нашу працю за 10 років.

Дня 29 червня ц. р. як раз минає 10 років, як ми засадили свою приміщення в Тороллі роботу, яку лише могли. Першою метою нашої праці було збудувати Укр. Роб. Діточу Школу. Результат показався а той праці дуже успішний. Пі діти, які від початку брали участь в школі, зараз майже всі беруть участь в робітничому русі. При нашому домі ми збудували Живильні, який тепер є великою підмогою в організації праці по всіх ділянках.

Слідуючим завданням було організувати Секцію Молоді, якою сьогодні можна похвалитися. Далше слідувало організувати заповомого організації РСТ, яка також досить багато підпомагає всім потребам молоді праці.

Всю цю роботу не так і легко було зробити, як зараз здається. Слідуючим завданням було організувати Секцію Молоді, якою сьогодні можна похвалитися. Далше слідувало організувати заповомого організації РСТ, яка також досить багато підпомагає всім потребам молоді праці.

написати. Було много перешкод зі сторони ворогів робітничої праці, а ще найбільше, а членством, яке не мало ще то го світогляд, що має сьогодні. Інші вже кожний член і членівка наших організації перестали займатися дірбицями, як було в початках. Тепер в нас іде завята боротьба з великою недовіткою контрагелюції. Слід також згадати про збудування економічної кооперативної організації. Ось вже вона ролі досить від її зведення.

Потіль було також трудно і клопоту в заложенні цієї організації, тим більше, що кооперативна організація з великими фінансами, а наші робітники не ринанні є дуже бідні.

На цьому місці запрошується всіх робітників місцевих і в околиці на святкування цих десяти років організації витриманої і шпертої праці, яка велася при відділі "Укр. Роб. Дом" в Тороллі.

Отже, не забудьте прийти на 29 червня точно в 8-ій годині вечером.

Робкор.

КОМПАНІЯ ДАЄ ІМ ЗАДАРМО ПРОЇЗДНІ ТИКЕТИ

Егеаберт, Ман.

Десять років в другій половині берення загинув до нас один шпаналявський агітатор. Він прийшов з Вінніпегу, ховив себе по хахах і збирав переплату на мандрівницький свисток. Він здибав і мене і одній хаті. Зайшов зі мною в бочку й став перекопувати, яка то добра мандрівка гасетка та його взаємного поміччч немочи.

Однак, найцікавіше, що мені розповів отой мандрівницький агент, що — Ми дістаємо від компанії задармо тикети, як діємо збрата передплату на нашу газету. Це мене зацікавило й я став даді випитувати його за ті тикети від компанії.

Слухайте, говорю йому, який же рахунок має компанія, видавати усім газетам тикети? Таке більшовицькі сами мають аж чотири газети і їм також дає компанія даром тикети?

Я ще не встиг докінчити, як він вже перебив мене мову. — О, о! Більшовицькі ж! Борони боже! Вони нічого

спіального не мають з компанією, заговорив він. Ну, кажу я, видно, що більшовицькі є одиними, що обстоюють за робітниками. Ви сами кажете, що вони нічого не мають з компанією.

Аж тепер побачив "ан, що зловився у капкан". Побачив, що сказав забагато і давай позадіватися назад. Почав викривуватися вже, що компанія дає оголошення до мандрівницької газети й газета за це не бере грошей, а компанія дає задармо проїзні тикети. Та не аж надто виглядало на брехню, бо оголошень сімнадцять компанія і це не бачив в мандрівницькій газеті, а коли вона роздає таким агентам даром тикети, таї це на те, щоб вони дини "гаранти" більшовицькі.

При отій бесіді були ще з мною три особи, які чули все те. Мандрівницько-шпаналявський агент не мав нічого більше до діла, як забратися з хати. І він це зробив. Поїхав заїти компанійний тикет.

Малин.

КУДИ Б НЕ ПІТИ БЕЗРОБІТНОМУ, СКРІЗЬ ПОЧУЄ ОДНЕ: ПРАЦІ ДЛЯ ТЕБЕ НЕМАЄ

Вінніпег, Ман.

Діється воно на Коуд-Лейку, Ман. Є там копальні міді, і як у коїхних копальнях, так і там, є капітани та боси. Щоб дістати працю, треба там проплатити аж 48 дол. Однак це ще не мало, бо кожний пейди треба ще пару доларів з такими босами пусити. Компанія також собі хитривка. Щоб вислати цілком робітника то каже таї: — Ти чорнокобе, коли дістав

у нас роботу, а ти є сінгел, то йди на нашу кемпу жити і у нас мавши харчуватися, а ми тільки тобі з доброї ласки по числімо девню за борт 81.25, а там за лікаря, пошту, переїзти через лейк і от за працю в поті чола через 10 годин останеться тобі до 81.50 девню. Як жонаїт, то бери у нас дота на баїти за 500 дол. і став гарний гавла будеш мати до шого право

20 літ, а через 20 літ заробити

якраз стільки, що виплатили за лембер, що ти набрав на гаві і от по 20 роках гуд-бай. Останній у нас своє здоровля у майні й гаві на нашій лоті, тоді забирай свої манатки та йди на брук жєбрати хліба.

Є ще конструктори компанії, яка копас рови та закладає каналові рурі та водопроводить. Бос цієї компанії ніколи до робітника не заговорить як чоловік, що немає праці, а гарсьє наче шакалі. Коли ж бачить, що много робітників прийшло спровадити снес сітку, то на тих, що вже роблять, гаркотить без перестанку та гоить ненавистю.

Якось раз пішов я за роботу ще на екстра-генек у роботу боса о роботу. Де там, немає. Але все ж таки говорю я: — Містер бос, заміць того, щоби у вас працювали люди аж до 10 годин допіно, зробть так, щоби менше ті люди робили, а тоді і нас пару робітників не буде з голоду домирати. Але бос тільки усміхнувся та сказав мені принести ордер з Ді Пес то прийме мене до праці.

Грошей у мене, чого має, а тому я бігую трена до Ді Пес. Ходжу, кланяюся, прошу, де там. Як кого і візьмуть до праці й то наперед треба з офісником пошити або з його знакомим.

Є там у Ді Пес ще конструктор чий його заступник, що бере робітників до Чорчид, але без батлі і пєй до праці не візьме. Та я знавися й кажу, з голоду полохну, а батлі не дам. Битую знов поїзд до Флін Флон, а там тоже та сама біда. Даш батлю, дистанс роботу яку черга 2 неділі самий кінець.

Кидую я Флін Флон та битую поїзд до Вінніпегу, але по дорозі у Голсон Бей Джонклен кажу мені, що там можна дістати працю у фермера. Приходжу до фермера на готель, він пивний, що сьота не бачить. Глянув на мене і каже, що дасть 45 дол. у місяць за корчовання. Я, заручуючи, кажу до нього, як краще зробити-б, коли б 6 далі мені 30 дол. у місяць а за те кинути горілку пинти. Ох як розкритичив мій фермер, як став мене дати, що я мусів дати драга від нього. Битую поїзд аж до Вінніпегу та тут тож таке саме. Даш батлю, модод курчатка та свіжого сира босові то меш працювати, а не помастипи, то гини, коли хтось з товаришів не врятує тебе від голодової смерті.

Робітники й робітничі переважають, що горміте босів батлями та своїм тілом. Киньте вже раз цю диху лавичку, бо все ж таки приїде час, коли організуване у босів лани робітничтво осягне свою мету і виникне галипасів к бісам, а шотоді з вами буде. Застановіть-ся добре, над цим, знайте, ласка панська на бістрим коні гинить, що сьогодні нам безробітним, завтра може статись те саме усім ливчим бєбієвцям.

Не попадайте друзі у зевнуру. Шю і вонд, холод мучить вас. Ставайте бодро до боротьби.

Із ванпрому Покажм йому, що ще не згубить нас. Створим з ривів наших вал гранітний. За краще завтра вважм масам до бо-Іробиш шлях. Виривм з лєтару відстаду сімю. Робітничому. Не подаймося влад ні на шг.

Тільки шпертою боротьбою. Змусимо паразитів усунути нам. Тільки об грані розвіють лобні Італіаси. А мільйони трудящих пристануть Ік вам.

Не упдайте на дусі. Що сьогодні ворог переміг вас: У витривалості побереже трудящій і встановить на землі кращий тал. В—окуш.

Не забувайте про пресовий фонд "Укр. Роб. Вістей"!

НАМ ВЖЕ ДВА РАЗИ ДО РОКУ ЗІРВАЛИ ЗАРОБІТНУ ПЛАТУ

Савт Поркюпайн, Онт.

На 10 жовтня ц. р. буде рік, як у Дев майні згорів млин. Хоч компанія нічого на цьому не стратила, ще й заробила о-коло 1 мільйон доларів, все та ки тим робітникам яких ще потребує, зриває заробітну платню вже другий раз.

Коли ще млин працював то компанія платила 53 ц. на годину, коли розібрали недогарки з млина, то 6 ц. зриває і платила 47 ц. на годину, а коли зробила місце готове на будову нового млина, скотрий має будувати контракторі компанія кінтує робітників, повсюкочим тим, що вона більше робити немає, а має контракторі чини організувати в індустріальній коїлі для того, щоб могли заробити кращу заробітну платню й кращі умовини праці. Однак, в нашій місцевості не багато таких, щоб думали про коїлю.

Тутешнім робітникам треба постійно вжитися до організування робітничої коїлі, що провадила 6 робітників до боротьби з компаніями й контракторами за більшу платню для робітників. Такого поведіння босів не снімо пропустити: можливо, що ще й контракторі зриває платню, доки робує млина. Робітники не мають собі з цього справи й не бачуть, що все це розраховане на те, щоб контрактор набив свої кишени працею робітників, а одночасно підготував і грунт для

компанії на вишну платню для робітників, як буде знов потребувати робочої сили.

Робітники не відкакуються й за ту платню працювати, помімо того, що життя коїтує тут дорого. Ім байдуже, що майже весь заробіток піде на удержання, аби лише працювати. Хоч і трапляються робітники, що готові здержатися від роботи в контрактора, доки не отримають боїш тієї платни, що давала компанія.

Але оте стримування безробітного голодного робітника не має границі, кожний старается спровадити себе як най-скорше, хоч би й підкулом.

Зараз по цілій Канаді робітничі організується в індустріальній коїлі для того, щоб могли заробити кращу заробітну платню й кращі умовини праці. Однак, в нашій місцевості не багато таких, щоб думали про коїлю.

Тутешнім робітникам треба постійно вжитися до організування робітничої коїлі, що провадила 6 робітників до боротьби з компаніями й контракторами за більшу платню для робітників. Такого поведіння босів не снімо пропустити: можливо, що ще й контракторі зриває платню, доки робує млина. Робітники не мають собі з цього справи й не бачуть, що все це розраховане на те, щоб контрактор набив свої кишени працею робітників, а одночасно підготував і грунт для

Робкор.

ЗА ВЕЛИКИМИ ГАВНАЧАМИ ПУСТИЛИСЯ І МАЛІ

Селкірк, Ман.

Саме тепер, час найбільшого безробіття, усі патріотична жєтоблактивна дреся заставились борючись проти безробіття, називаючи їх усіляко, громиючи мітинги безробітних та демонстрації з допомогою поліції. Зараз немає ні одної капіталістської країни, де не бунтує до 6 безробіття, про це пишуть вже навіть буржуазні газети, а жєтоблактивники у своїй пресі тільки й зливають писати, що про голод в Радянському Союзі та в Радянській Україні.

Якось мені, понає в руки прєбітеріявський "Канадійський Ранок", який знає все про безробіття на самих робітничих мовляв, вони не хочуть робити нішше.

Ст.

КУПУЙТЕ КНИЖКИ ДЕШЕВОЇ БІБЛІОТЕКИ

Робітничо-Фармерська Книгарня у Вінніпегу дістала знову в обмеженій кількості дуже цінний твір Івана Франка дешевого видання "Борислав Сміється".

Тут подаємо окладинку дуже цікавої книжки: "БОРИСЛАВ СМІЄТЬСЯ" яку написав ІВАН ФРАНКО

з життя і боротьби бориславських робітників. Є це одна з найкращих книжок з життя галицького робітництва, що читається з великим захопленням.

Звичайна ціна цієї книжки: в оправі \$2.00, а брошурована \$1.50. В Робітничо-Фармерській Книгарні ви дістанете її за 50 ЦЕНТИВ.

Наше перше замовлення цієї цінної книжки розійшлося в протязі кількох тижнів. Замовлення разом з належністю засилайте такі зараз до:

WORKERS AND FARMERS BOOK STORE
600 SELKIRK AVENUE — — — WINNIPEG, MAN.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ І ШИРЬТЕ ОДИНОКІЙ РЕВОЛЮЦІЙНИЙ РОБІТНИЧИЙ ЧАСОПИС В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ В КАНАДІ "THE WORKER"

"ДІ ВОРКЕР" висвітлює всі важливі проблеми політичного життя, як краєвого так і міжнародного характеру. Широко інформована читача про класову боротьбу та міжнародний робітничий рух. КОЖНИЙ КЛАСОВО-СВІДОМИЙ робітник і робітничка повинні читати цей боєвий англійський часопис.

Передплата на рік коштує — \$2.00; на шість місяців — \$1.00.

THE WORKER
650 BAY STREET — — — TORONTO, 2, ONT.